

Kiadó hivatal
ifj. CSÁTHY KÁROLY
 gazd. akad. könyvkereskedése
 DEBRECZENBEN,
 hová az előfizetési pénzeket
 kérjük beküldeni.

Minden a „Tiszavidék”-et érdeklő kéziratokat, a szerkesztőségi irodába Debreczen, Czegléd-utca 47-dik sz. alá kérünk beküldeni.

TISZA VIDÉK.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen rendszeren Vasárnap.

Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ízben megjelenő hirdetések, alku szerint a legjutányosabban közöltetnek.

Nyiltér alatt minden három hasábos garmondsor 15 kr. és 30 kr. bélyegdíj.

Előfizetési díj:
 Postán küldve . . . . . 6.—
 Félve . . . . . 3.—
 Évnyegyre 1.50

Hirdetési díjak előre fizetendők: minden 5 hasábos petit sor egyszeri ígatásnál 5, többszörinél 4 kr. — Bélyegdíj 30 kr.

Előfizethet **Nyiregyházán Illincz Gyula** könyvkereskedésében főpiacz. **Debreczenben ifj. Csáthy Károly** gazdasági akadémiai könyvkereskedésében, **Pesten Grill Károly** m. k. udvari könyvárusnál és **Petrik Gézánál** hol egyszerismind hirdetések is felvétetnek. Egyébütt a postahivatalok útján, legcélszerűbb öt krajczáros utalvány által.

Nyiregyháza, febr. 26. 1871.

(*) Amig a jó bécsi sógorokat a Straus által oly szépen megénekelt: szöke Duna bősült hullámai olyan ürge módón kiöntéssel fenyegetnék, addig ők percze sem hagyják el rózsás kedélyöket, s ugyan csak gyártják az élczet a farsangi miniszterium kinevezése felett, még pedig oly annyira, hogy ezek még magok Jiricek és Habietinek ur ő exellentiajok is gyakran hangos hahotára fakadnak; — a kik voltaképen sem arról, hogy őket a végzet Jiricek és Habietineknek, sem pedig arról: hogy ő felsége épen a farsang alatt kegyeskedett miniszterekké kinevezni, mit sem tehetnek.

No de ne ítéljünk és nem íteltetünk, mi sem vagyunk jobbak a jó bécsieknél, amin perczig sem lehet csodálkozni, ha figyelembe vesszük azt, hogy Bécsnek elővárosa Pest, honnan a szép szöke Duna a jó bécsieknek temédek emberi gyarlóságait, mint már példánakokáért a divat, no meg legközelebb az élczelési inger le szokott hozzánk szállíttatni, s a melyek azután magunk sem tudjuk, hogy? és miként? elég az hozzá, hogy ránk ragadnak.

Ekként történt az most is, a mint egy némely lapjainkból értesülünk, hogy amig nálunk némelyek Jiricek és Habietinek urak felett élczelnek, addig a jó bécsiek örülve a paritásen, ami feledhetlen b. Eöt-vösünk utódján Pauler s Tóth Vilmos ur ő exellentiajikon teszik magokat vigakká, miként ezt ők szokták mondani.

Pedig hát mi nem találunk semmi kisatirizálni valót a mi új excellentiás urainkban; — az, hogy mind a kettő jobb párti? ez nem élczelni való dolog, — hanem valami nagyon természetes, mert hát ki halott a mai korban bal párti miniszterről? és hol? valóban senki és sehol — s így az élczelő közönség meg lehet arról győződve, hogy ha Tóth Vilmos ur valaha a legcsekélyebb bal vélekedésekre nyújtott volna alkalmat, jelenben nem tisztelhetnének benne belügyérünket, hanem talán egyszerűen Nyitramegye egyik földbirtokosát, képviselőjét vagy ügyvédjét. Hogy azonban ő gyermek korától fogva, a midőn némely élczelőink után indulva, bal lábbal soha sem lépett ki a szobából, s bal kézzel sohasem dobálta be tanárai ablakait, de mi több később bal szemét is csak akkor használta, midőn a jobb irány felé célzott, erről ő mit sem tehet, azt a végzet akarta így, s ez úgy hiszük elég paizs az élczelő nyilak fentartására.

Végtére is a dolgot komolyabb oldalról véve, ki kezelhette volna jobban ez időben a belügyéri tárczát mint éppen ő, ki mint államtitkár oly rég idő óta oly szakavatott pontossággal és serénységgel működött elődei alatt.

Mi miszter uraink erélyességét s igazság szeretetét a jövőtől várjuk, és nem sorakozunk egy előre az élczelők zászlója alá, elvárán egyidejűleg tőlök, miszerint a nemzet érdekeit, s jólétének előmozdítását soha sem fogják szemelől tévesztetni; — hogy azonban ezen reményünk teljesülését mennyiben várhatjuk, az belügyérünk ide mellékelt programmjából kellőleg kiviláglik, melyet lapunkban csak is az okból közlünk, hogy olvasó közönségünk saját belátása s meggyőződése szerint hozhasson felette ítéletet.

Tóth Vilmos belügyér körlevele.

Ő cs. és apost. kir. felsége f. hó 1-én kelt legfelsőbb kéziratával engem magyar belügyminiszterré kinevezni méltóztatott, és én a belügyminiszterium vezetését tetteleg átvettem.

Midőn hivatali elődöm a belügyi tárczával felruházott, s erről az ország köztörvényhatóságait 1869. évi okt. 31-én 3099. sz. a. kelt körlevéllel értesíté, kijelentette egyuttal, hogy legsürgösb köteleességének ismeri, a köztörvényhatóságok és közsé-

gek rendezésére vonatkozó törvényjavaslatokat alkotmányos tárgyalás végett a törvényhozás elé terjesztetni.

A tett ígéret teljesült, — a köztörvényhatóságok rendezéséről immár törvény intézkedik, — a községek rendezéséről szőlő törvényjavaslat pedig, a képviselőház osztályai- és azok előadói alakult központi bizottmány által előkészítve, s a képviselőháznak bemutatva lévén, — az valószínűleg legközelebb törvényhozási szentesítést nyrend.

Befejezendvén ekként a törvényhozás ezen egymással szerves összefüggésben álló két törvényalkotást, nem csak a hangosan nyilatkozó közkivátnak, de a közigazgatás terén felmerült szükségnek hódolok, midőn kijelentem, hogy a két törvénynek még ez év folyama alatt leendő végrehajtását elodázhatlan köteleességemnek tartom.

Magyarország történetéből fénypontként azon tanúság emelkedik ki, hogy e hazának állami életét minden viszontagságok közt az alkotmányosság, a törvényhez való tántorithatlan ragaszkodás mentette meg.

De ezen történeti igazság viszont azon tanúságot állítja elénk, hogy hazánk csak akkor virágozhatik fel, ha a belrendezésre vonatkozó törvények oly határozottsággal hajtatnak végre, mint a mily szívóságot tanusított a nemzet közjogi törvényeink megvédésében, — mert hiszen bármily jó és czélszerű legyen is valamely törvény, következményeiben csak úgy lehet áldásos, ha az lelkiismeretesen és pontosan foganatosítottatik.

Ismerem a nehézségeket, melyekkel a köztörvényhatóságok és községek rendezése iránti törvények végrehajtásából eredő feladatom helyes megoldásánál megkellend közdenem; jól tudom, hogy midőn a közigazgatás pontos vezetéséért ország és világ előtt a kormány tétetik felelőssé, az autonom törvényhatóságokkal szemben, a közigazgatási ügyek alsóbb foku ellátása körül nem gyakorolhat jogosan annyi befolyást, a mennyi okvetlen szükségeltetik, hogy a felelősséget kellő mértékben viselhesse.

Azonban nem szándékom ezzel a törvényes önkormányzati jog teljes érvényesülése ellen szót emelni; legkevésbé lehet az szándékom nekem, kinek alkalmam volt annak jó oldalairól is, négy évi működésem alatt a belügyminiszteriumban megismerkedni, s nem egyszer tapasztalni, hogy mennyire könnyíti a kormányzást az, ha a miniszter egy rendeleteinek, talán a vidéki viszonyok nem kellő ismereteiből származó czélszerűtlensége felől a törvényhatóság közönsége által — a rendelet végrehajtása előtt értesítetik.

De nem akarom a felelősséget sem magamtól elhárítani; — el vagyok határozva: a törvény által reám ruházott felügyeleti jog teljes érvényét fentartani, és szoros köteleességemnek ismerem, minden rendelkezésemre álló tényező és eszköz által oda hatni, hogy Magyarország közigazgatási rendszere az előhaladt kor igényeinek megfelelőleg kezeltesse. De viszont meg vagyok arról is győződve, hogy ezen, nagy felelősséggel járó feladatomat csak akkor leszek képes teljesíteni, ha a törvényhatóságok és községek is átérzeve a feladat fontosságát — ahhoz mért buzgalommal kezdenek a közigazgatási reorganisatio nagy, de jutalmazó munkájához.

És itt őszintén bevallom, miként súlyos feladatom megoldásánál első sorban a köztörvényhatóságok — mint felelősségem osztályosságainak hazafias közreműködésére számítok, — saját érdekükben állván, azon — sokak által kétségbe vont, véleményem szerint helyes — nézetnek, hogy önkormányzattal a kor kívánalmainak színvonalán álló közigazgatás létesíthető: tetteleg érvényt szerezni; — számítok továbbá a sajtó közreműködésére, melyet az előhaladás, — a minden jogos érdeket és életképes tényezőt egyiránt

méltányló szabadelvű eszmék, — és a bárhol felmerülő visszaélések, ellenőrzésének terén örömmel üdvözlők; — számítok végre pártkülönbség nélkül egyesek hazafias, önzéstelen közreműködésére is, nemcsak azért, mert a jó rend meghonosítását és fentartását elősegíteni minden becsületes embernek polgári kötelessége, de azért is, mert a törvényhatóságok és községek önkormányzatának gyakorlati értéket és életet csak is az egyeseknek a közügyek iránti érdekeltsége, és az önkormányzattal karöltve járó, gyakran terhes kötelesség teljesítése által lehet biztosítani.

Mielőtt azonban a köztörvény hatóságok és községek, a már megalkotott és — remélem — nemsokára megalkotandó törvények alapján szervezetnének, a jelen törvényhatóságoknak — működésük befejezése előtt — két nehéz feladat jutand osztályrésül; — egyik az 1870. évi 42. t. cz. VII-dik fejezetében a „vegyes és átmeneti intézkedések” czime alatt elősorolt teendők teljesítése. Ez nehéz és nagyfontosságú munka leendő; ez fogja képezni alapját a törvényhatóságok jövő szervezetének, és az egész közigazgatás jövőjére nagy kihatással bírván, méltó arra, hogy egy, több százéves institutio átalakulása előtti működésének zárkövét képezze. A másik feladat, (mi nem kevésbé fontos) oda törekedni, hogy a küszöbön álló átalakulás előtt és alatt, a közigazgatás rendes menete fennakadást ne szenvedjen, és így az átmeneti korszaknak különben is ki nem kerülhető hátrányai lehetőleg kevesbittessenek; ez pedig csak azáltal érhető el, ha a törvényhatóságok úgy az állami közigazgatási közvetítése, mint az önkormányzat körében már most a legnagyobb erélyt fejtik ki; ha a netán elhanyagolt utak lehető helyreállítása s a közrend biztosítására szükséges intézkedések megtétele körül szakadatlanul munkásságot fognak kifejteni; ha a tisztviselőket az ügykörükhöz tartozó s netán hátralékban levő — törvénykezési vagy közigazgatási ügyek gyors feldolgozására és elintézésére buzdítják, hogy aztán az ujonnan alakulandó törvényhatóságok nem a mult mulasztásaink helyrehozatalával, hanem egy rendes közigazgatás menetének folytatásával kezdhesék meg működésüket.

Csak így lesz kikerülhető a zavar, mely máskülönben okvetlenül bekövetkeznék, és nem csak az átmeneti, de a rákövetkező korszakot is tühretelenné tenné; és én meg vagyok győződve, hogy a törvényhatóságok s így a vármegye közönsége is, legnemesebb hivatásának teljes érzetében, minden, hatalmában levő módon és eszközzel e zavar kikerülésére fog intézkedni. Részemről biztosítani kívántam a megye közönségét, hogy a közigazgatás javítása körül kifejtendő törekvéseiben segédkezet nyújtani el nem mulasztandom; más részről köteleességemnek tartom kijelenteni, hogy egy percig sem fogom szem elől tévesztetni azon felelősséget, melylyel a közigazgatás helyes vezetéséért az országnak és királynak tartozom.

Budán, 1871. febr. 14.

A farsang.

Nyiregyháza, febr. 26. 1871.

A farsangnak is vége, a hushagyó kedd, a hamvazó szerda, nyugalomba helyezé a zenészek nyiretyűjét, s a táncosok lábait ott, — hol ezek a magán körök esteleyn tovább is nem működnek.

Hogy mennyi társadalmi és politikai változatot, mennyi világtörténelmi nevezetes eseményt — s a szenvedő emberiség iránti magasztos részvét mennyi gyönyörű példát s örökké fennmaradó emléket hagyta hátra az idej farsang, ezt legjobban és legtermészetesebben azok tudnák előadni, kik a sors szeszélyes havának, az alig mult farsangi idénynek, áldásdus vagy koserű gyümölcseit élvezték.

Alig van tán nemzet Európában, mely az idej farsangot történelmi lapjain meg ne örökítene. Spanyolország új királyának működését, Franciaország dicső napjának lealdozását és szabadságának ébredését; a porosz

hatalom naggyá lett emelkedését, az angol, török, orosz, osztrák stb. a pontusi kérdésben erélyesen működő conferentiáját, Ausztria és Magyarország Poroszország barátságát, a szegény bécsiek árvizét és új minisztériumát, melyben ugyan nekünk magyaroknak is hasonló rész jutott; no! de mi azért farsangoltunk: mulatva segítettük elé az azon szép célokat, melyek sinlődő embertársaink bajainak enyhítésére irányultak, mialatt egyidejűleg sok szép hölgyünk s lelkes ifjaink sorakoztak Hymen zászlója alá, a míg azoknál, kiknél sorakozás közben beköszönt a hushagyó, — meggyújtá reményfátyáját, hogy annál hőbb vágygyal várják a jövő farsang beköszönését.

Szóval országoknak és egyes lakosoknak, öregnek és zsenge koraoknak, nagyoknak és kicsinyeknek, hölgyeknek és ifjaknak, gazdagoknak és szegényeknek, boldogoknak és boldogtalannak, mindenkinek jutott valami, miről az ideai farsangot megemlegethessék.

Sokan vannak, kik a mily örömmel várják a farsangot, épp oly kedvetlenül veszik a hushagyó beköszönését s bár azt igen jól tudják, hogy a kalandárium csináló soha sem feleli ki az évfolyamából a farsangot, mindazon által ennek történelmi eredetéről a legesekélyebb fogalommal sem bírnak; — ezekből nem csak alkalomszerűnek, de egyidejűleg mulatságos és tanulmányos olvasmányának vélelmeztük, vegyes tartalmu heti lapunk jelen számában, a farsang és a hushagyó történelmi eredetéről néhány szóban röviden értekezni.

Azon nézetek, melyek az embereket arra bírják, hogy a láthatlan felsőbb hatalmasságok tetszését aldozál, aján-dék és tisztulkodás által igyekezzenek megnyerni, bűjtölésre, öntartóztatásra s testsanyargatásra is vezérlék őket. Bűjtölés alatt a szokott eledelektől oly czéltől való tartózkodást értjük, hogy azáltal az istenség megengeszteltes-sék. Nem találni nagyobacska nemzetet ily nemű szokás nélkül, melynek történelmi eredete napkelet vallási szoká-saiban fekszik, hol a papok eleinte orvosai is voltak a népnek, s ugyan azért ezen forró vidékeken oly igen szükséges szoros életrendet egyszerűs mind vallás ügyévé te-vék, s a bűjtölés még ma is szokásban van napkeleten. A Persák, Indusok, Lama, Mohammed és Mózes vallásai a bűjtölésre nagyon sokat tartanak. Az északi őskor vallá-sában pedig semmi nyoma annak. A legrégebb keresztény-nek a Vigillák alkalmával bűjtöltenek. Sanyaru volt a bűjtölés a jejunia quatuor tempestatum alatt, mely az eszten-dő minden negyedében három napig tart, és a 40 napon (husvét vagy nagypéntek előtt, quadragesimae), melyek kizárólag nevezetelenek bűjtnek, s Jézusnak a pusztában 40 napig tartott bűjtölésére vonatkoznak. A bűjt eredetéről különbözőek a vélemények. Legközelebb az, hogy Telesphorus, a 2-dik század közepe táján római püspök ren-delék legelsőbb a 40 napi bűjtöt egyházi törvény által. Nagy Gergely pápa 600 körül, hamvazó szerdát tevő a bűjt kezdetévé, s az ezt megelőző nap bűjtjének nevezte-ték, minthogy a bűjt éjjel 12 órakor áll be, nálunk pedig hushagyó keddek, minthogy ezen nap után titlos volt hushagyó. (Folyt. köv.)

Nyiregyháza, 1871. febr. 22.

A farsangnak vége. Beköszöntött a mogorva bűjt. Minden csendes, elnémult a hegedű, pihen a tánczedvöllő ifjuság.

Idei farsangunk nem volt ugyan nagyon hosszú, de elég vig, kedélyes, hogy annak emlékéit pár sorban meg-örökítsük, megemlékezzünk sorainkban a nőegyleti, ifjusági s a casino egyleti tánczvizalmakról, melyek kedélyesség-könnél fogva a mivel közönség elismerésével s megelé-gedésével találkoztak.

A nőegylet által f. évi január hó 25-én rendezett jótékony czélú tánczvizalom igen szépen sikerült, a táncz-terem dísz, pompája a nők finom izléséről tanuskodott. Hogy a bál rendező bizottság megfelelt feladatának, azt volt szerencsénk tapasztalni, de hogy az árvaház tőkéje ismét oly nagy mérvben gyarapodott, hogy a tiszta jövedelem

TÁRCZA.

Az én kedvesem.

Szegény leányka az én kedvesem,
Rajta nem csillog gyöngy, gyémánt, arany,
Azt birni tán nem volna kedve sem,
Hiszen neki több gazdagsága van; —
Szegény és mégis gazdag, hogy lehet!
Oh nézz szemébe, a mely úgy ragyog,
Mely sugároz tiszta hű szerelmet
S szebben mosolyg mint fent a csillagok.

Szegény leányka az én kedvesem,
Bársony, selyembe nem öltözhetik,
Azt birni tán nem volna kedve sem;
Többet bír ő mint az, bár mindenik;
Arczának hamva s ajka bibora
Bársony selyemnél sokkal többet ér,
S a boldogság arczán felpirulva
Lángzó szerelmet ajka ha beszél.

Szegény leányka az én kedvesem,
S én ötlet birva oly gazdag vagyok,
Ha rá nézek s égő tekintete
Szerelmet hintve vissza, rám ragyog;
Világnak kincse tündökölne rám
Fényt és hatalmat igérvén nekem,
Szerelmedet, szíved választanám,
Szegény leányka, édes kedvesem!

Surányi Gyula.

várakozáson felüli volt (181 frt 77 kr.) azt egyedül az egylet lelkes két tagja (elnök) Bodnár Istvánné és (pénz-tárnok) Koblicz Otília urnők fáradhatlan buzgalmának kell hogy tulajdonítsuk, a kik nem kimélve időt, fáradságot a nemes czél érdekében mindent elkövettek, hogy az egy részt gyarapítsa az ápolda tőkéjét, másrészt a közönség megelégedését is kiérdemlje.

Mindkét czél elérte.
A nyiregyházi ifjuság tánczvizalmát illetőleg, noha erről e lapok hasábjain olvastunk egy közleményt, nem mulasztjuk el megjegyezni; miszerint e tánczvizalom volt e farsangi idényben a legfényesebb. A terem díszítése, annak kellő berendezése, semmi kívánni valót nem hagyott hátra.

A nyiregyházi ifjuság a tánczvizalom által, ajánló hírnevet szerzett magának. A rendezőség kitett magáért, megtalálta a babért, a közönség megelégedésében.

A fáradhatlan buzgalom meghozta gyümölcsét.
A tánczrend elég ügyesen volt összeállítva, különösen a fűzértáncz, melyet Kubassy Gusztáv ur rendezett igen szépen sikerült.

Mennyi volt a tiszta jövedelem? (a francia sebesültek javára) miután a pénztár titka nem jutott tudomásunkra, meg nem mondhatjuk.

Addjon az ég! több ily élvezetes estét a Nyiregyháziaknak.

Hátra van még, hogy a f. hó 21-kén a Casino saját helyiségében tánczmulatsággal összekötött társas estélyről szóljunk valamit.

Azt említsük e meg, hogy a tánczterem pompája, dísz, mindnyájunkat elragadott, vagy azt, hogy a táncz-rendezés elég ügyesen állította össze a tánczrendet, vagy végül azt, hogy a helybeli zenészek nyiretyúje, a casino tánczestélyén tett ki legjobban magáért, mind ezek nem oly lényegesek; mint elmondani azt, hogy e társas estély volt az, mely kedélyességére nézve fölülmúlta a farsangi összes tánczestélyeket.

Az egylet lelkes elnöke t. Kralovánszky Mór ur, mindent elkövetett, hogy a társas estély a közönség megelégedésével találkozzék.

Találja a méltó elismerést annak tudatában, hogy a rendezett társas estély mindnyájunk kebelében kedves benyomást hagyott maga után s azon ohajtásban, vajha az egylet elnöke több ily élvezetes estét szerezne számunkra.

Végül megemlíjük, hogy a terem díszítésénél tapasztalt csin és gond, fényes tanúságot nyújtott Fakkli... cs. kir. sor gyalogsági hadnagy urnak finom izléséről. Ügyességét többször volt már szerencsénk látni, és e helyütt is betöltötte feladatát melyet az egylet iránti tiszteletből volt szives magára vállalni.

Mennyi legyen a tiszta jövedelem, ezuttal nem mondhatjuk meg, jövő számban közölni fogjuk.

Ki volt az előszámlált tánczestélyek bálkirálynéja? arról nem szólunk, mi annyi sok szépet láttunk, hogy nem vagyunk képesek egyet választani. E czímet a jelen volt nők mindegyike magára veheti. A daldó reggeli 6 óráig tartott, a táncz kedvöllő ifjuság mindvégig kedélyesen mulatott.

Most pedig berekesztjük tudósításunkat azon ígére-tünkkel, miszerint jövőre mindent annak idejében fogunk e lap hasábjain közre tenni.

Isten velünk!

Elméleti szikrák.

Kihatólag a társadalmi viszonyokra.

Irta Hortobágyi.

(Folytatás.)

Mily számtalan vannak, kik ama magasztos hiva-tal, melynek betöltéséhez alkotvák, a mely mellett feled-hetetlen Garaink ekként hallatja lelkesítő szavát:

Egy nő két férj.

(Eredeti beszély.)

Irta:

Hortobágyi.

(Folytatás.)

— Mit szólasz fiam? hisz én nem kívánlak megölni — válaszol kenetteljes hangon az öreg, sőt e helyett im lásd áldásomat hitem read, elkövettem mindent, mit megmen-tésére czélirányosnak hittem, miután azonban úgy talá-lom, hogy a legkeményebb kísérleteim sikerellenek ma-radtak, im fogad atyai áldásomat.

Ezek után a jó öreg, oly szépen megáldá fogadott fiát, miként egykor Ábrahám, Jákóbnak velt másod fiát. S miután minden kételyt eloszlatozott volna Endrénél, Endre mintha kicsérlelték volna, ismét a jó kedvű szerető fiuvá vált.

— No lásd fiam! mennyire csalatkoztál te bennem midőn azt hívd, hogy boldogságod elé gátokat fogok vetni, s imé most meggyőződhetél, hogy akaratom az enyém is, s hogy azt bebizonyítsam, holnap reggel véled megyek át Kendergátra, arad kezét Rézpatak barátomtól meg-kérendő.

Ki volt boldogabb mint e perczben Endre, ki a boldogságot s örömet, a mi az ég és föld közt létezett mind sajátjának hitte, örömben sirt, tánczolt, nevetett, hol Dénes ur nyakába ugrott, kit örömmámorában össze vissza nyaggatott, hol ismét tova futott tőle a szobában, mit az öreg ur jó szívuven látszott nevetni, de ha valaki belsejé-be pillanthatott volna ott a külsőleg kimutatott öröm s vigság helyett, az elégedetlenséggel párosult bánat zömét fedezte volna fel.

E különös tragicomicum néhány perczig tarthatott már így midőn az udvarról, egy megérkező négyes fogat csengetyűinek hangja hallatszott a szobába, hol az apa és a fogadott fia a fennebb leirt családi örömben furdóttek.

— Vendég érkezett, jelenti be a félig nyitott ajtón fejét bedugva az inas.

— Kicsoda? kérde Dénes ur a távozni akaró inastól.

Magyar hölgynek született,

Aldd érte sorsodat!

Magyar hölgynek születni,

Nagy és szép gondolat.

Oh hölgy, ki azt megérted,

Mi szép vagy és mi nagy!

Rendeltetés az égből,

A földön áldva vagy!

nem csak kedvet és hajlamot nem éreznek, de olykor el-lenszenet táplálnak, — ezek között látunk férfias szoká-sokat, foglalatosságokat utanzó s elsajátító hölgyeket, ki-keket minden más néven nevezhetünk inkább, mint nőknek, s mivel nem is férfiak következésképpen csakis az eman-czipáltak elnevezése alatt ösmeretesek.

A szilárd jellem, az erős lélek, szótartás, olvasott-ság, kitarlás, s az igazság szeretete mind megannyi szép férfias tulajdonok, melyeket hölgyeinknél is dicsőítünk, s melyek előtt meghajlunk ha azokat elsajátították; hogy azonban ezen kijelent tulajdonokon is túl hatoljanak höl-gyeink a férfiaságban, ezt már egyáltalában nem helye-seljük, — pedig látunk ám gyakran hölgyeket lovagolni, lovat hajtani, vadászni szenvedélylyel kártyázni, és sziva-rozni, csupa negédből férfi társaságokkal versenyt inni s mondókázni, trágár adomákat végig hallgatni, a káromko-dásban prémiomot érdemelni; — s mindezen részint nőkhöz nem illő részint megrovandó, rosztulajdonokat csak azért vinni véghez, hogy magokat egy ertlen vad csoport által megbámultatva s talán dicsőítelve, a művelt körök általános sajnálatát vonják magokra, melyek azután égő átok-ként hullnak vissza az illetők hanyag és szegény, s olykor negedés szüleitkre, kik a rosz sajátságok magvát, gyer-mekökben még csirájokban kiirtani elmulasztották, — ezek az emancipáció vad szülöttjei, most térjünk a sze-libebbekhez.

Korunkban a kissé több bátorsággal bíró hölgyek, azon merész gondolatra jöttek, hogy mind azon szaktu-dományokat, melyeket eddigelé kizárólagosan csak fér-fiak tölthettek be, ők is sajátokká tehetik, mert hisz mit a férfiak véges elméje felfoghatott, azok iránt az ő tulfino-mított szellemök sem lehet idegen; — tagadhatatlan hogy az erős akarat, egyik legelőnyösebb eszköze a kivitelnek s ha hölgyeink magokat eleitől fogva bizonyos szaktudo-mányokban szenvedélylyel képezik, épen úgy be tudják ál-lomásokot tölteni, miként a férfiak, de kérdés, vajjon mire való a törekvés ott, hol mint nálunk is minden állomás betöltéséhez, tíz husz, sőt több férfi is akad, s kik ez által először kenyérkeresetektől lesznek megfosztva, másod-szor netalántán tervezett házasságaik mennek füstbe, mely az immoralitásnak nyújt tért mindkét részről, s végre is ha az emancipáció elharapózik, s a divatnak és szokás-nak egyaránt hódolni hajlandó hölgyeink ügyvédek, or-vosok, postások, távirtdászok, s talán még a Dahomey dí-vat szerint harcosokká is válnak, kik maradnak hű hon-leányoknak, jó anyáknak, szerető nőknek és jó magyar gazdasszonyoknak, mert hisz ha jelenlegi gyöngyeinket elvesztjük, a testben és lelekben átalakító emancipatio, algha fog bennünket biztosíthatni olyanokról, kiktől idő-vel elmondhassuk, hogy a szószeres értelmében nők, és honleányok, kik akár mélyen tisztelt Damjanicsnéknak, akár Bohusnéknak s több igen becses s tiszteleve szere-tett honleányainknak csak nyomdokaikban is léphetnének.

Most vegyük a gyakorlati tért, melyen e hölgyeknek működni kell, s kísértésük figyelemmel ama rögös és si-kamlós pályát melyen az illetők a társadalom más nemei, minden néven nevezendő jellemű individuaival találko-znak, daczára hogy feltételezzük, miszerint hölgyeink közt, számtalan tudja, akarja, és fogja a tolakodókat visszautá-sítani, még is akadnak számtalanok, kik a kínálózó alkalmaknak ellent nem állhatva, családi életüket s boldogsá-gokat egyaránt megmételtyezik; önkéntelenül eszünkbe jön ezen állításunknál második Katalin orosz czárnő, azon éles czélzó mondata, mely szerint: „minden zár kinyitható ha kulcsa birtokunkban van.”

— Fényéry Géza ur, válaszol az inas.

— Oh! éppen jók r, legalább legjobb barátom is részt vesz örömben, pattan fel Endre helyéből, az érke-ző elébe sietve.

— Mond, hogy én is rögtön megyek, kiált Dénes ur a távozók után, addig pedig hordassátok be podgyászát a zöld szobába.

Ezzel azután az öreg ur is előkereste a széles kari-májú kalapját, miután öblös tajtpipájára gyujtott volna, ki sietett a szobából az érkezőt fogadni.

Néhány percz mulva az öreg ur szobájában, melyet az imént mindnyájan oda hagytak, nagy ezüst karu gyertya-tartókkal lépett be elől az inas, kit Dénes ur s Endre ki ven-dégét karon fogva vezette a szobába, követtek.

— No hála Istennek, csak hogy megérkezettl Géza pajtás, éppen ez éjjel szándékoztam neked írni, hogy len-nél szives rögtön átrándulni hozzám, kezdi meg a társal-gást Endre vidoran.

— Hogyan, talán valami baj ért? kérde csodálkozva Géza.

— Oh! nem barátom, sőt ellenkezőleg életemben ta-lán most érzem magam legboldogabbnak.

— E nyilatkozatodon szivből örülök, jegyzi meg Géza mialatt a pipatartóról, egy öblös törökpipát vona elő, s miután azt a jóféle dohánnyal megtöltötte volna, kedé-lyesen rágyujtott, — kegyes engedelmeiből kedves bátyám intézi a szót Dénes urhoz.

— Oh! kedves öcsém felette feleketez, ha szeretett fiam valamejik barátja, bizalommal viseltek irányomban s magát szegény házammal fesztelenül érzi.

Géza a szives nyilatkozatra meghajtá magát, s mi-után egy közel álló börtámlásszékekben elhelyezkedék, ezen szavakat intézi Endréhez.

— Nos, mond el tehát barátom, miből áll azon vég-telen boldogság, a mely téged ért, s a mely felől engemet még ez éjjel kívántál értesíteni?

— Reményem nem feledkezettl meg jogász korunk-ban tett azon ígélet felől, melyszerint kettőnk közzül a melyik előbb nősülend meg, az a másikat vőfényül fogja meghívni.

Legközelebb, egy tudakozó Intézettel bíró barátom, kap egy postamester ösmerősétől egy levelet, melyben az felkéri őt, hogy egy jó házból való ifju, ártatlan s cinos külsővel bíró árva hölgyet kinek semmi pártfogója nincsen, s kit ő a postakezeléshez személyesen kíván begyakorolni, szerezzon számára. — Midőn e sorok között megjegyeznék, hogy az illető postamester ur nélen ember, azt kérjük most, hogy ha a vállalkozó urnak csak-ugyan óhaja postai személyzetét, minden más félremagyarázható szándék nélkülökkel betölteni, kérdjük mi szükség van kikötni hogy az illető ifju, szép, ártatlan árva s minden pártfogó nélkül legyen? — ha azonban a kor szokásaihoz mérten, ezen tisztelt ur is emancipálja magát, s a véletlen különös kedvezményétől fel találja lelmi áldoztatát, — elképzelheti a t. olvasó hogy az ártatlan ifju leány miféle postai kezelésben fog begyakoroltatni.

Miután hölgyeink némely sajtáságait, talán igen éles tollal is ecseteltük volna, térjünk ismét az emberiség egy némely általános fogyatkozásaira.

Elvitázhatlan, hogy az igazság ellentéte a hazugság, mely szóban és tetiben szokott nyilvánulni, e sajtáságos tulajdon, hogy hódításait tehesse, rendesen az igazság és valószínűség mezébe burkolja magát; — a fogalom, melyet a szóban, hazugság, keresünk, roppant kiterjedésű, s szikráit, melyeket ha részletenként taglalnánk, nem csak az embereknek, de sajtáságos, még az állatoknál s gyakran a természetben is felfedezhetnénk.

Egy régi magyar példabeszéd mely ekként hangzik, a sok szóban sok alja van, valószínűleg onnan vette alapját hogy a régiak a szó alja alatt, a hazugságot érthették, a mi onnan is kiderül, hogy ha jól emlékszünk vissza egy híres görög törvényhozóra, ki az igazság fényét minden képpen felderíteni óhajtott volna, azon határozott törvényt jelentette ki, miszerint egy a vádaknak, valamint a bírói ítéleteknek csak egyszerű periódusban kellett foglalva lenni, e rendelet szerint, minden magasabb cicerói beszédmodornak el kellett távolíttatnia, miután a vad csak ennnyiből állhatott, „Miót mint gyilkost vádolom“ ezután ugyan csak ily röviden kelle a vádlók és védőknek, az indokokat nyilvánítani, a mire a bíró néhány szóban fejező ki ítéletét: „Miót nem gyilkos.“

A kevés szó rendesen quakkerek sajtásága, kikről általában azon állítás él, hogy nem szoktak hazudni, ezen szerint tulajdonokat, a világ történelmi már azon pontja is igazolja, mely szerint második Jakab angol király oly kegyesen elhallgatta és követte az általok egyszerű természetességgel előadott mondatokat.

A társadalom terén azonban gyakran találkozunk egyénekkel, kiket a természet fecsegési ingerrel ajándékozott meg a ferde nevelés pedig sajátokká tette az ön-hittséget, dicsekvést és hazugságot; az ily emberek nem csak ön magokat teszik neveltségessé, de megsértik azon köröket is melyekben megfordulnak, miután ők senkit sem hallgatnak ki, senkinek sem adnak igazat, hanem e helyett folyvást szeretik magokat hallgattatni. Szóljon valaki például a politikai vagy hadi eseményekről, ők azonnal fogják tudni, eleitől végig annak legkisebb részleleit oly kiválólag különös részleteket fognak elbeszélni melyek a hallgatókat bámulatra ragadják, s melyet ők az első előadaskor magok sem fognak hinni, de még a második alkalommal is csak felig, míg a harmadiknál tökéletesen bele élvén magokat, vakmerő szemtelenséggel követelik a hallgatóktól, hogy neki higgyék el miszerint ő ott volt és hallotta, hogy Napoleon, miként egyezkedett Bismarckkal és Vilmos királylyal Franciaország megbuktatása végett, itt azután csudásabbnál csudásabb részleteket sorolja elő. Akarjék egy nagy férfúnak eredetét s élettörténetét tudni, ő képes lesz ezt nektek elbeszélni, bár az egészről egy irtalmas mária hangot sem tud. Elfeledték nevét Dánia ama királyának, ki 1520-ban uralkodott, ő fogja azt tudni, s rá fogja hogy Fülöp volt, s bár határozottan állítástok hogy Dánia koronáját ilyen nevű király sohasem hordotta fején, ez neki épen mindegy lesz, mert ő képes

— Nos, talán csak nem előztél meg, jegyzi meg kazgva Géza.

— Most az egyszer ugylátszik hogy igen, jegyzi meg örömtől sugárzó arcczal Endre.

— Oh! bravó barátom, felette boldognak érzem magamat, hogy én lehetek az első, ki neked őszinte szerető szívvvel, a legjobb szerencsét, s örökké tartó boldogságot kívánhassam frigyedhez, ezzel felállt helyéből, s unneplényesen nyujtá jobbját Endrének, ki azt férfiasan megrázta.

A párbeszéd alatt az öreg ur mely gondolatokba merülve, fel s alá járkált a szobában, mi azonban nem akadályozta abban, hogy a két fiatal ember párbeszédét figyelemmel ne kísérje.

— Nos tehát mond csak, biztos vagy már a házasságban? kérdi Géza ismét helyet foglalva, mit Endre is követelt.

— Hogy biztos vagyok-e, válaszol a másik némi csekély negéddel, oly biztos vagyok, mint abban, hogy most itt ülök ezen a széken.

— Jó! jó! barátom, e szerint a leánnyal végeztél?

— Természetesen! hiszen ugyszólván minden nap kétszer is találkozunk együtt, s tegnap határoztuk el.

— Valóban örülök! — no és mond csak ki e boldog menyasszony.

— Rézpatak Hermin? válaszol Endre vidoran.

— Rézpatak Hermin? utánozza a nevét eltitkolhatóan felindulással Géza, mialatt meglepetésében felig ölébe hullatja a csibukot, melynek parázs tartalmát jobb kezével, iparkodik nadrágjáról lesöpörgetni, a mig fellázadt érzelmeit, a lehetőleg elpalástolni iparkodik.

Endre, kit a boldogság elvakított és elsiketített, mit sem vett észre azon felindulásból, mely oly közel történt hozzá a mig az öreg ur, ki miként fennebb említünk figyelemmel kíséré az itjak minden mozdulatát, mindent a legcsekélyebb részletig észrevett, s éles figyelme azonnal sejtette véle, hogy itt a két ifju vetélytárs, bár az egyik erről mit sem tud, mindazon által ő e percztől fogva, megszakadva látta, egyelőre Géza részéről azon szoros köteleket, melyeket emberi nyelven, barátság önzetlen lánczainak nevezünk.

A társalgás még tovább folyt, Gézának sikerült oly

lesz civakodni is ostoba állításának bebizonyítása érdekében. Szóba hozták a csillagászatot? ő rögtön egy új üstökös fog felfedezni, melynek kísérői egy egészen újonnan feltalált sajtáságos szervezet szerint mozognak. Beszélj te gazdaságról, házvitelről, jogról, s a tudomány-nak bármily ágáról; — ki lesz jobb gazda, hatalmasabb jogász s borzasztóbb tudós mint ő? szóval bár mely oldalról támadassék meg az ilyen ember, ő mindenben helyén fogja magát találni.

(Folyt. köv.)

Helyi ujdonságok.

— Folyó hó 11-kén a helybeli polgári olvasó egyesület egy rendkívüli közgyűlést tartott az egyesület helyiségében, a gyűlés főtárgyát képezte: az egyesület kiadásait fedező tagsági díj felemelése, s a részvény-társulat által az olvasó egyesület számára adományozott azon jogáról lemondása, melyszerint az egyesület helyisége a részvény-társulat mint tulajdonos részére telekkönyvíleg visszakebelezessék. Az első tárgyon csak hamar tustünk, s az egyesület jóvedelmét emelendő az egyleti tagságdíj 3 frtról 4 frtra emeltetett; de annál élénkebb vita támad a második tárgy felett, melynél különösen azon aggodalmak merültek fel, — hátha a részvény-társulat tudta nélkül eladja a házat, vagy nyereség vágyból a többet ígérőnek adja használatul az épületet? — De miután ezen aggodalmak részben eloszlottak a közgyűlés az olvasó egyesület fennállítását s jövőjét biztosítandó, elfogadta az elnök azon indítványát: hogy a házvételi részvény-társulat által az olvasó egyesületnek adott jogáról, melyszerint a birtok mint tulajdon csupán az egyesület részére volt telekkönyvíleg betáblázva, ezen jogról az egyesület örökre lemond, s megengedi, hogy az egész birtok mint a részvény társulat tulajdona saját nevére kebelezessék r. l.

— Folyó hó 17-kén tartotta meg a helybeli izraelita hitközség igen szép számos közönség jelenlétében Báró Eötvös tiszteletére a requiemet, kik közül megemlítendő: a városi előjáróság, a minden valláson levő lelkész urak és a helybeli honvédek, — ez alkalommal Friedman Lázár helybeli tisztelt rabbink tartá a megható beszédet. r. l.

— E hó 22-kén tartott meg saját helyiségében a casinoi bál, — mely alkalommal a terem meglepően volt diszítve, a közönség pedig oly szép számmal jelent meg, hogy nem csak a casino 5 szobáját, de a terménycsarnok ez alkalomra átbozsított 4 szobáját is teljesen megtöltte. — A bál ekkénti fényes sikere miatt méltó előismerést és dicséretet érdemel Kralovanszky Mór cassinói elnök ur, kinek e bál indítványa, s később kivételnek előmozdítója volt, — női közönségünk oly szép koszorút képezett, hogy abból rózsát, vagy mint nevezni szokták bál-királynőt választani igen nehéz feladat volna, annyit azonban nem hagyhatunk megjegyzés nélkül hogy tánczestélyünkön, hol a rendezésig cselja volt a bál színezetet és fényt lehetőleg mellőzni, hölgyeink nagyrésze báliasan öltözve jelent meg. r. l.

— Egy veszedelmes salve. Hogy a régi korból átvett, s a köznép közt itt ott, mai napig is fennmaradt némely népszokásoknak, mily szerencsétlen következményei vannak, azt e következő eset kellő világlatba helyezi. Néhány nap előtt Acsádon, (Szabolcsmegyében) egy lakadalom alkalmával beszaladt a helybeli kovács műhelybe a menyegzőt bámuló tömeg között egy menyecske, s felkéri a folyvást tűznél dolgozó kovács mestert, hogy engedné meg szobájából egyik pisztolyát kivinni, s abból a menet lisztelőtérre löni. A kovács dologba merülve, fel sem pillantott munkájáról a menyecske-re hanem rövid ellenvetések után megengedé pisztolya használatát, — megjegyezvén azonban, hogy a pisztoly golyóra van töltve s így az elsülésnél a pisztolycsövet felfelé tartsa; — s azzal tovább folytatta munkáját. A menyecske, ki mindent ígért, szelesen rohant a kovács szobájába, honnan a pisztolyt csakugyan ki is vitte, rövid idő

anyira erőt venni magán, hogy szinlése, csaknem az öreg urat is tévutra vezette, az est lehet kedélyesen mult el, s vacsora felett Endre nem mulasztá el jövendőbeli menyasszonya egészségeért koczintani Gézával, mit ez megtett ugyan, de kissé vontatva, mit ismét csak az öreg ur vett észre valamint azt is, hogy Géza soha se hozta többé említésbe a házasságot, s valahányszor ezt Endre tevé, Géza mindányszor más tárgyra vitte a beszéd fonalát. Mikor azután a vacsorának is vége volt, ki ki nyugalomra készültek s barátilag fogtak volna kezét, Endre e szavakkal válik el barátjától.

— Holnap tehát a viszontlátásra, reményilem édes vőfényem, hogy holnap nyolcz órakor, átjössz velünk Kendergátra a leány köröbe.

— Minden esetre édes bartom! teszi utána Géza.

— Jó éjt tehát, szép álmokat.

— Hasonlóképen Endre pajtás!

Ezzel aztán a három férfi kezét fogva egymással, különböző érzelmeikkel telt kebellet, tért kik alvó szobájában.

Géza hálószobájába érve, hevesen járt fel s alá, mi közben két kezével haját felborzolta s miután néhány perczig ily felindultana szobájában fel s alá futkosott volna, ajkai talán öntudatlanul, e szavakat mondogatták.

— Ki hitte volna! ma jövök tőle, még pedig hasonló ígérettel — oh asszonyok! asszonyok! lehetetlen hogy daemon ne lakja szíveteket! — most azonban már mindennek vége, teszi utána rövid szünet után, örült gyávaság bánkódni egy hűten után, legyünk férfiak, — legyünk erősek, miként a granit szikla, igen, igen én erős leszek és feledni fogom őt, s akként játszom el szerepet mint ha köztem és Hermin között mult nem léteznék, — ez talán legjobban fogja sérteni a kaczerhölgy hűségét. — De hah! Endre, Endre! ő szegény ki mit sem sejt, a legjobb barátomból vetélytársammá s titkos ellenségemmé vált, — oh! mily nehéz e gyáva szívnek parancsolni.

Ezzel aztán izgatottan ruhástól a pamlagra dől, s a legkínosabb érzések között szenderült el.

Hagyjuk őket mindhármójukat aludni, s előzzük meg őket Kenderesen. (Folyt. köv.)

mulva hallatszott a lövés s az ezt nyomban követő iszonyu jajveszékés, — mert a menyecske a pisztolyt nem a nyert utasítás szerint felfelé tartva, hanem a tömegnek irányozva sűtő el, hol a kirepített golyó a nézők egyikének karját, másikának lábát, a harmadiknak pedig hasát olyformán érte, hogy az rögtön halva rogyott össze.

Valóban üdvösséges dolog lenne, az ilyen régi czopfokat valahára hatóságilag lenyirbalni; — valamint a tudatlanabb köznépnél a fegyverek birtoklását, mely eddigél is számtalan rendőri kihágásokra szolgált alkalomul, hatóságilag kissé szűkebb korlátok közé szorítani.

Kaczagányok.

Csirke Feritől.

X.

— Mi az ujság Debreczenben? kérdi egy nyiregyházi trafika kereskedő Debreczenből érkezett barátjától.

— Az egész csekélység, válaszol amaz, tűzhatlan egész havanna szivarját, a kérdező lába elé dobva, s tárczájából új szivart keresgélve elő, — miként hallám Magyarország bagózó publikuma hála nyilatkozatot szándékozik Kerkápolyi ő exellentijához benyújtani, a miniszterisége alatt készült szivarok szivhatatlanságáért, a mely körülmény felmenté őket, ama napontai három négy krajczárnyi kiadástól, melyen ezelőtt komisz trafikát szoktak volt vásárolni.

— Mondasz valamit, válaszol aggodalmasan a becstületes trafikás, ő exellentijája kinevezetésekor vettem e csomag trafikát, folytatja rá mutatva a felig ürült trafikás zsakra s imé lásd, mai napig sem valék képes elárulni.

— Nem ám mert a járdák tele vannak, elégétellen británica cabannos, és cuba szivarokkal.

XI.

Évek előtt két szegényebb sorsu szegedi kupecz Nyiregyházára indult, még pedig miután ez időben vasutak nem léteztek, tehát csak ugy az apostolok lovain, s mivel az előtt Nyiregyházán soha sem voltak, utközben mindennél kérdezősködtek e kulcsos város után; — végre a hosszas gyaloglás s kérdezősködésre elérték határát, s a mint oda érnek egy a városról szemközt jövő szeke-res embert ekként szólítanak meg:

— Ugyan édes atyámfia, jól megyünk mi Nyiregyházára?

Az ember ki a kocsin ült, s a koesi zörgése miatt a kérdést meg nem értette, tót nyelven kérdi a jó Szegedieket hogy hát mit is akarnak?

A két szegedi, kinek sehogy sem tért az a dolog a fejébe, hogy az alföldön tótul válaszoljon nekik valaki először ijedten néztek össze, s aztán, ezt mondja egyik a másiknak: tyhű! kedves komám a nyüstyt is! hiszen mi újra eltévedtünk.

— Magam is ugy veszem észre, válaszol a másik aggodalmasan, hogy a lengyel grániczra jutottunk.

— Igaz biz a! ne is keressük mi tovább Nyiregyházát, hanem térjünk haza, mert még egyszer Krakkóba jutunk.

— Mond valamit komám uram! hagyja helyben a másik, s ezzel szépen vissza gyalogoltak Szegedre a Nyiregyházi határból.

Szerkesztői mondanivalók.

— L. Ö. és P. J. uraknak Nyiregyházán. Bocsánat uraim! becses küldeményeik szombat délre érkezvén a Szerkesztőséghez, azokat, miután a lap már sajtó alatt volt, csak jövő számunkban közölhetjük. — Szives üdvözet.

— K. G. urnak Nyiregyházán. A közleményt vettük, de miután kissé késett, csak a jövő számban közölhetjük.

— Ez évről teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Év. 1871. Február hó 22

Nyiregyházi terménycsarnokban bejegyzett termények árjegyzéke.

Alsó-ausztriai mérő szerint	Piaci ár	Vám- mérés	Legalant		Legfent	
			frt.	kr.	frt.	kr.
Búza	3 80	v. m.	3	75	5	15
Kétszeres	—	—	—	—	—	—
Rozs	5 40	80/82	3	15	3	25
Arpa, serfőzésre	—	—	—	—	—	—
„ táplálékra	2 —	70π	2	—	2	10
Zab	1 80	40/42	1	75	1	85
Kukoricza	2 30	—	2	10	2	15
Bab	4 —	v. m.	2	75	4	50
Köles	—	—	2	—	2	20
Bükköny	—	—	3	—	3	25
Mák	—	—	—	—	—	—
Repce	—	—	—	—	—	—
Lenmag	—	—	5	25	5	50
Vörös lóhere	—	—	—	—	—	—
Luczerna	—	—	—	—	—	—
Olaj	—	—	26	—	27	—
Szesz, magyar itze	—	—	21 1/4	—	21 1/8	—

Bécsi távirati börze-tudósítás. febr. 17.

Cs. kir. arany 5—82. — Ezüst 121.

Felelős szerkesztő: Básthy Imre.

Magyar-Államvasutak menetrendje.

Pest—Salgó-Tarján.

Pestről ind.	7 óra 50 pr	10 óra 55 p. é.	9 ó. 56 p. d. e.
Kőbánya "	8 " 36 "	10 " 41 p. é.	10 ó. 7 p. d. e.
Gödöllő "	8 " 30 "	12 " 26 p. é.	11 ó. 42 p. d. e.
Hatvan "	9 " 50 "	2 " 45 p. é.	1 ó. 10 p. d. u.
Pásztó "	10 " 59 "	4 " 15 p. é.	2 ó. — p. d. e.
S.-Tarján ér.	11 óra 20 p. r.	5 óra 32 p. r.	5 óra 24 p. r.

S.-Tarján — Pest.

S.-Tarján ind.	10 ó. 47 p. d. e.	10 ó. 20 p. é.	1 ó. 12 p. d. u.
Pásztó ind.	11 ó. 53 p. d. e.	11 ó. 37 p. é.	2 ó. 20 p. d. u.
Hatvan ind.	1 ó. 10 p. d. u.	1 ó. 28 p. é.	5 ó. 48 p. d. u.

Gödöllő ind. 2 ó. 6 p. d. u. 3 ó. 6 p. é. 5 ó. 16 p. d. u.
Kőbánya ind. 2 ó. 39 p. d. u. 4 ó. 52 p. r. 6 ó. 40 p. d. u.
Pestre ér. 3 ó. 4 p. d. u. 5 p. r. 6 ó. 48 p. d. u.

Hatvan — Miskolcz.

Hatvanból ind.	9 óra 40 p. r. d. e.	2 óra 23 p. r. éjjel
Füzes-Abony ind.	12 óra — p. r. d. u.	4 óra 59 p. r. éjjel
Miskolcz érkezik	2 óra — p. d. u.	7 óra 20 p. r. éjjel

Miskolcz — Hatvan.

Miskolczról ind.	8 óra 15 p. r. 8 óra — este.
Füzes-Abony ind.	10 óra 10 p. r. d. e. 10 óra 40 p. r. este.
Hatvan ér.	12 óra 25 p. r. d. u. 1 óra 8 p. r. éjjel.

Zákány — Zágráb.

Zákány ind.	5 óra 55 p. d. u.	7 óra 22 p. r.
-------------	-------------------	----------------

Körös ind. 5 óra 27 p. d. u. 9 óra 44 p. r. d. e.
Zágráb érkezik 7 óra 52 p. este 12 óra 59 p. d. u.

Zágráb — Zákány.

Zágráb ind.	7 óra 25 p. r. 9 óra 2 p. r. este.
Körös ind.	9 óra 53 p. r. 12 óra 7 p. éjjel.
Zákány ér.	11 óra 22 p. r. d. e. 2 óra 25 p. r. éjjel.

Vámos — Györk — Gyöngyös.

Vámos Györk ind.	11 óra 44 p. r. d. e. 3 óra 29 p. r.
Gyöngyös ér.	12 óra 19 p. u. 4 óra 4 p. r.

Gyöngyös — Vámos — Györk.

Gyöngyös ind.	9 óra 47 p. d. e. 11 óra 35 p. éjjel.
Vámos Györk ér.	10 óra 16 p. d. e. 1 óra 2 p. éjjel.

Császári királyi szab. tiszavidéki vasút

MENTRENDJE

magyar királyi államvasut Miskolcz-hatvani vonalának megnyitása napjától kezdve további rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

Bécs ind.	8 — este	7 30 reg.	
Pest "	6 34 reg.	5 18 este	
Czegled "	9 39 "	8 — "	
Szolnok "	10 37 "	9 8 éjjel	
Püsp.-Ladány "	1 33 dél.	12 21 "	
Debreczen "	3 5 "	2 30 reg.	
Nyiregyháza "	4 35 "	4 24 "	
Tokaj "	5 31 este	5 50 "	
Miskolcz "	7 24 "	8 20 dél.	2 45 d. u.
Kassa ér.	9 56 "	12 33 dél.	5 36 "

II. Bécs és Pestről Arad felé.

Bécs ind.	8 — este	7 30 reggel
Pest "	6 30 reggel	5 18 este
Czegled "	9 24 "	8 10 "
Szolnok "	10 16 délelőtt	9 47 éjjel
Mező-Túr "	11 29 "	11 40 "
Csaba "	1 9 délután	2 36 reggel
Arad ér.	2 52 "	5 11 "

III. Bécs és Pestről Nagyvárád felé.

Bécs ind.	8 — este	7 30 reggel
Pest "	6 34 reggel	5 17 este
Czegled "	9 39 "	8 — "
Püsp.-Ladány "	2 7 délután	12 40 éjjel
B.-Ujfalu "	3 7 "	2 17 reggel
Nagyvárád ér.	4 15 "	4 8 "

IV. Kassaról Pest és Bécs felé.

Kassa ind.	5 21 reg.	10 15 "	3 28 d. u.
Miskolcz "	7 55 "	2 55 dél.	7 19 est. ér.
Tolaj "	9 37 "	5 27 este	
Nyiregyháza "	10 39 "	7 3 "	
Debreczen "	12 19 délb.	9 54 éjjel	
Püsp.-Ladány "	1 57 dél.	11 57 "	
Szolnok "	4 39 "	4 16 reg.	
Czegled "	5 33 este	5 35 "	
Pest "	8 40 "	8 40 "	
Bécs "	6 18 reg.	6 42 este	

V. Aradról Bécs felé.

Arad ind.	12 26 délután	8 47 este
Csaba "	2 7 "	11 23 éjjel
Mező-Túr "	3 43 "	2 15 "
Szolnok "	5 — "	4 31 reggel
Czegled ér.	5 43 este	5 50 "
Pest "	8 40 "	8 40 "
Bécs "	6 18 reggel	6 42 este

VI. Nagyváradról Pest és Bécs felé.

Nagyvárád ind.	11 — délelőtt	8 12 este
B.-Ujfalu "	12 — délb.	9 50 "
Püsp.-Ladány ér.	12 55 délután	11 15 éjjel
Czegled "	5 33 "	5 35 reggel
Pest "	8 40 "	8 40 "
Bécs "	6 18 reggel	6 42 este

Pálya csatlakozások.

I. Aradon. A) A Czegledről reggeli 5 óra 11 perczkor megérkező vonat, a Károlyfehérvárra reggeli 6 óra 12 perczkor indul vonathoz.
B) A Károlyfehérvárról délelőtt 11 óra 50 perczkor megérkező vonat a Czegledre délután 12 óra 26 perczkor indul vonathoz.

II. Püspök-Ladányban. A) A Czegledről délutáni 1 óra 8 percz és Kassáról 1 óra 32 perczkor megérkező vonatok, a Nagyvárádra délutáni 2 óra 7 perczkor indul vonathoz.
B) A Czegledről éjjeli 11 óra 57 percz és Kassáról 11 óra 31 perczkor megérkező vonatok a Nagyvárádra 12 óra 40 perczkor éjjel indul vonathoz.
C) A Nagyvárádról délutáni 12 óra 45 perczkor megérkező vonatok a Kassára 1 óra 33 percz és Czegledre 1 óra 57 perczkor indul vonathoz.
D) A Nagyvárádról éjjeli 11 óra 15 perczkor megérkező vonatok az éjjeli Czegledre 11 óra 57 perczkor és Kassára 12 óra 21 perczkor indul vonathoz.

III. Miskolczon. A) A Czegledről délután 7 óra 4 percz és Kassáról 7 óra 19 perczkor megérkező vonatok, a Pest és Hatvan este 8 órakor indul vonathoz.
B) A Kassáról reggeli 7 óra 35 percz és Czegledről 7 óra 45 perczkor megérkező vonatok a Hatvan és Pestre reggel 8 óra 15 perczkor indul vonathoz.
C) A Pest és Hatvanról reggel 7 óra 25 perczkor megérkező vonatok, a Czegledre 7 óra 55 percz, Kassára 8 óra 20 perczkor reggel indul vonathoz.
D) A Pest és Hatvanról délután 2 órakor megérkező vonatok a Kassára 2 óra 45 percz és Czegledre 2 óra 55 perczkor elinduló vonathoz csatlakoznak.

Az igazgatóság.

H I R D E T É S E K.

Magyar nyelven a 3-dik kiadás
Épen most jelent meg az Eggenberg-féle könyvkereskedésben Pestben, s kapható:

IFJ. CSÁTHY KÁROLY
gazdasági akadémiai könyvtárosnál
DEBRECZENBEN,
főúter 7-dik szám
AMOR és HYMEN.
A szerelem és házasság lefolyozott útjai.
Méküliözhetlen tanácsadó szerelmeseik, je-gyeseik s új házaspárok számára.
Ára 50 kr. Bérmentes megkötéssel 60 kr.

A megrendelés alkalmával a könyv árát is kérjük megküldeni.
Ujman felszerelt könyvkereskedésben, véleki szaves megköszönésök, az európai összes k nyvkereskedésekkel előnyös összeköttetésünél fogva a legnagyobb pontosságal s gyorsasággal ep ugy uszközöl, mint bármelyik fővárosi könyvtár.
Ifj. Osztály Karoly,
gazdasági akadémiai könyvtáros és kiadó.

Hágatási hirdetés.

I. A Nagy szalánczi teliverménben, a kassai vasút állomástól 2 mérföldnyire, fele: Rothschild sp. tv. m. nev. Lord Exeter 1861. ap. Midás any. Clelia Phe Provostól; telivérkanczákat 25 frtért; istállópenz minden kancza után 5 frt.

II. A tiszta eszei félév mensesben, az m. nyáradi vasutállomástól 3 mérföldnyire, fele: 1. Topáz, vp. tv. m. nev. Br. Dory 1856 ap. Sma-ragd any. Miuty Conserptól; idegen kanczákat 15 frtért, istállópenz minden kancza után 2 frt.
2. Maniac, vp. tv. m. nev. 1864. Kis Béren ap. Ted-dington any Sampler Venisontól; idegen kanczákat 15 frt, istállópenz minden kancza után 2 frt.

Bejelentéseket elogasd Rothschildhoz John Fowler mensesmester Nagy Szalánczon pr. Kassa, Topázhoz és Ma-niachoz ellenben Reviczky Tamás jószágfelügyelő ur T. Csegén, pr. Karzag. — Széna és zab az illeto regálébé-r-lók által szolgáltatik ki, istálló és alomszalma ingyen 2—3 (16)

Haszonbérbe kerestetik

egy jószág 3-tól több évi haszonbérbe, melynek nagy-sága 100 holdtól 200-ig kívánató.
Kinek haszonbérbe adó szándoka van, sziveskedne illinecz Gyula ur könyvv., mű és rajzkereskedé-sébe itt Nyiregyháza, a tudósítást legfeljebb e folyó hó-vegégig írasha vagy személyesen adni. 2—2 (15)

Árverési hirdetés.

Szabolcs megye törvényszékének telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, miként Hrabovszki Rudolf és Schottik Herman-nak, Eisenberger David ellen folyamathat levő végrehajtás alá vont ingatlanoknak elárverése e bíróságnak 509 és 5090/1870 és 57/1871 sz. alatt kelt végzésével kitűzött hatánapokon közbefoitt akadályok miatt meg- nem tartatható, újabb árverési hatánapokul és pedig a nagy-báki birtokra 1871. ápril 18-án, a veres m arti birtokra pedig ápril 9-én, a bezd-é- di és k-várdai birtokra pedig ápril 29-én szükségeseben pedig 2-dik árverési hatánapokul a n-báki birtokra néve május 26-dik napjának mindég június 25-én, a k-várdai birtokra néve május 26-dik napjának mindég délelőtti 10 órájára tűzött ki a helyszíne az illeto községek házához.
Az árverési feltételek következőleg módosítottak.
Kiküldési ár a n-báki birtokra 3000 frt., a veres m arti birtok- ra 6000 frt., a bezd-é di birtokra 45000 frt., és a k-várdai 357. sz. a- telekjegyzéknyben foglalt birtokra néve 20000 frt fog lenni.
Egyebekben a fennebb hivatolt végzéseben megallapított feltételek érin- tetlenül hagytak.
Szabolcs megye telekkönyvi törvényszékének N.-Kálliban, 1871. február hó 7-én tartott üléséből
Patay András,
másod alispán.

Árverési hirdetés.

Szabolcs megye telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miként a bécsi Vindobona jelzálog biztostól társulatnak Báro Vay Alajosné elleni végre- hajlasi ügyben utóbitólt végrehajtás alá vont és a kékesen 18 székben A 1-6 sorszámok alatt berendezett nemesi birtok 2535, 229, 1600 hold tagos birtokkal e folyó 1871. évi március 27 napján mint első és szükség esetén 1871 évi április hó 25-dik napján d. e. 10 órakor Kékes községekben tartan- dó nyilvános árveresen a legfőbbt ígérnek el fog adni.
Árverési feltételek következők:
1. Bánom pénzül 10% 11598 frt teendő le.
2. A vételár 5 részletben, és pedig az első a leütéstől számítandó 1, a második 5, végre a harmadik részlet 6 hó alatt lesz esedékes 6% kamattal felfizetendő.
Vevő a birtoknak azonnal használatába lép, a kvátrátás azonban csak a vételár teljes lefizetésével eszközölhető
A jelzálogos hitelezők felszólítatnak miként a vételár felosztása alkal-mával leendő képviselőkök végett e hatóság székhelyén megbízott rendel- tenek s azok nevét és lakását az eladásig jelenítsék be, ellenkező esetben a bi- vatalból kinevezett gondnok által fog képviselteni, — s végre egy idejűleg felhivatnak mind azok is, kik a végrehajtás alatt álló ingatlanok iránt tulajdon- vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, igény keresede- liket e hirdemény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ha- bar külön értesítést nem vettek is, nyújtsák be.
Szabolcs megye tszéki telekkönyvi osztályának 1870. évi december 15- kán tartott üléséből.
Patay András,
m. alispán.

Árverési hirdetmény.

Fele részben Stenczinger Antal esődtömögét, másik fele részben nehaj Stenczinger Antalné szül. Kerek Julianna örö- köseit illeto, vértési határban — Debreczentől 1 1/2, Vértés- től 1, Vámos-Percstől szinte 1 óra járásra — eső 275 cat. hold kiterjedésű tagos birtok a rajta levő épületekkel, a hite- lezői válasszomány határozaa és az örökösök beleegyezése folytán, folyó évi ápril 26-ú, szükség esetében május 26- dik napján délelőtti 10 órakor a helyszínen tartandó közre- rés utján el fog adni. Kiküldési ár 20,000 frt, bánompénz 2000 frtban van megallapítva, az árverési többi feltételek atóliert esődtömög-gondnoknál bármikor megtekinthetők.
Debreczen 1871. febr. 10.
Simonffy Sámuel m. k. esődtömög-gondnok.